

tro, at det ofte gaar mellem Udvalg og Minister, begge Parter er lige ivrige, men hvorfra Pengene skal komme til at sætte Bo for, tager et forelsket Par ofte ikke det nødvendige Hensyn til. Jeg konstaterer blot, at Finansministeren spørges overmaade lidt, naar man enes om de Foranstaltninger, som nu alle mener er nødvendige.

Ole Hansen: Jeg kan meget godt oplyse den højtærede Finansminister om, hvem det er, der har taget Initiativet til, at dette Forskud betales for det leverede Korn. Det er Finansministerens Kollega, den højtærede Indenrigsminister, som kom til Udvalget og henstillede, om ikke det vilde være at anse for en fornuftig Foranstaltning. Dertil sluttede Udvalget sig, idet vi naturligvis gik ud fra, at det var noget, som den højtærede Finansminister var enig med sin Kollega om.

Ejsing: Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelder) udtalte sig om Kvindernes Ligestilling med Mændene og henviste til, at Venstre der havde en anden Stilling. Maa jeg i den Anledning sige, at det er ikke rigtigt, for Venstre har den samme Stilling som alle de andre; kun har de Medlemmer personligt, der var i Kommissionen, ment at maatte komme med nogle Udtalelser, der ikke ganske sluttede sig til det, som Flertallet havde skrevet. Der var flere Gange i Kommissionen Forslag fremme om Forsørgertillæg, men dette Forslag kunde ikke faa Flertal, vi kunde ikke komme til Rette om det, ikke finde ud af det. Der var ogsaa Forslag om at gøre Lønnen forskellig for gifte og ugifte; det kunde vi heller ikke komme igennem med. Saa var der Forslag fremme om, at Kvinderne skulde have et Løntillæg mindre end Mændene, og vi mente en Tid, at der var Flertal for dette Forslag. Da det saa ikke kunde gennemføres, mente vi alligevel, det var rigtigt, at vi fremsatte de Betæneligheder, som vi havde. Vi har været noget tilbøjelige til at tro, at denne Ligestilling ikke bliver en Ligestilling; men en Fortrinsstilling for Kvinderne i Forhold til Mændene, idet Kvinderne mange Steder maa gaa til Side, da deres fysiske Kraft ganske simpelt ikke tillader dem at tage det Arbejde op, som Mændene kan tage op. Vi havde derfor ment, at det Forslag, der var fremme om et Løntillæg mindre til Kvinderne, kunde være forsvarligt, men det er altsaa vor personlige Mening, det er ikke Venstres

Stilling til denne Sag. Det mener jeg, det er rettest at sige her. Jeg skal tilføje, at det blev ogsaa berørt i Folketinget, og der faldt en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Esbjerg, der sagde, at vi trænger mere til Kokkepiger end til Kontordamer. Det er ikke min Udtalelse, men jeg tror, den er rigtig alligevel, og jeg tror, at det at favorisere Kvinderne for stærkt vil føre til, om ikke just, at vi mangler Kokkepiger, saa i alle Tilfælde noget i den Retning.

Den højtærede Finansminister klagede over, at han havde for liden Magt, og mente, at dersom han havde mere Magt, gik det ikke nær saa galt, som det gør, med Finanserne. Nu kommer ganske vist det ærede Medlem (Ole Hansen) her og siger, at det er Indenrigsministeren, der er Skyld i det Forslag, der er kommet med Hensyn til Kornordningen, og den højtærede Finansminister kom ogsaa med nogle Udtalelser i Folketinget, der kunde tyde paa, at han ogsaa syntes, at den højtærede Indenrigsminister gik vel langt. Det var særlig med Henblik paa Indenrigsministeren, Finansministeren sagde, at Budgettet vilde blive sprængt.

Finansministeren (Brandes): Min Kollega Indenrigsministeren har ikke mere Magt, end Rigsdagen giver ham. Det er Forholdet med ham som med alle andre Ministre, og naar Indenrigsministeren har visse Foranstaltninger under sig paa Grund af sit Embede, saa er det ikke noget særligt for ham i Forhold til andre Ministre, om disse koster mange Penge; det er kun, fordi Rigsdagen yder ham de nødvendige Bevillinger. Derfor har mine Bemærkninger aldrig været rettede til Indenrigsministeren, thi hans Administration og Embedsførelse er fuldkommen afhængig af, hvad Rigsdagen tilstaar ham, men jeg har aldrig set, medens disse Aar er gaaet over os, og under den Periode, som endnu varer, at der fra Rigsdagens Side er rejst Indvendinger imod, at der anvendtes saa mange Penge under Indenrigsministeriet, som der er blevet anvendt. Jeg har aldrig set det, og naar der her tales om dette enkelte Eksempel med Kornloven, saa nævnede jeg kun dette paa Grund af de Bemærkninger, det ærede Medlem (Ejsing), som nu satte sig, havde fremsat om mine Udtalelser angaaende Sprængningen af den finansielle Ramme. Jeg har forudsagt denne, og det vil jeg gerne have slaaet fast, at kommer der en Kornlov af den Art, som nu foreligger i Landstinget, er